

[Økonomiministeren.]

dit principielt bør opretholdes, men dog til en vis grad bør tilpasses efter nutidens ændrede forhold. Man tænker sig dette opnået navnlig ved, at den fastsatte grænse for långivning i faste ejendomme ikke som hidtil udelukkende skal være bestemt af ejendommens pantesikkerhed, men tillige bør bero på formålet med låntagningen. Derved kommer den almindelige situation på lånemarkedet til at spille en større rolle end i dag, ligesom der ved de erhvervsmaessige lån lægges mere vægt på virksomhedens og virksomhedsledelsens effektivitet.

For det andet fremhæver udvalget den belastning af kapitalmarkedet, som de lange afdragstider for realkredit betyder, og der stilles en række forslag om nedsettelse af disse afdragstider, forslag, hvis gennemførelse uden tvivl vil resultere i en forøgelse af den samlede private opsparing.

Endelig har udvalget for det tredje peget på ønskeligheden af en øget selvfinansieringsgrad i kommunernes økonomi. Også på dette område finder man, at låntagningen i højere grad bør være afhængig af udviklingen i pengepolitikken som helhed, og at kommunernes adgang til at udnytte den lette obligationsfinansiering bør begrænses.

Regeringen kan for sin del tilslutte sig den analyse af kapitalmarkedets forhold, som udvalget har lagt frem, og også de konklusioner, udvalget har draget med hensyn til karakteren af de reformer, der må gennemføres. Regeringen har imidlertid fundet, at der var navnlig tre hensyn, der kunne tale for at modificere udvalgets skitse. For det første har regeringen ikke ønsket at foreslå så vidtgående ændringer i husleje og indskud i det nye byggeri, at de ville komme i strid med hensynet til løsningen af de særlige sociale boligproblemer. For det andet har man været opmærksom på — som også udvalget selv har fremhævet — at strammere lånebetingelser for det nye byggeri måtte føre til en forøgelse af de eksisterende forskelle i lejeniveauet i den nye og den ældre boligmasse. Det kunne derfor være velmotiveret, om en del af tilpasningen snarere fandt sted gennem en øget opsparing, finansieret i den ældre boligmasse, således at man kunne lægge tilsvarende mindre vægt på kravene til nybyggeriets finansiering. For det tredje har

regeringen også fundet det ønskeligt, at der blev tilvejebragt en længere afdragstid end foreslået af udvalget for de lån, som erhvervslivet kan opnå gennem realkredit.

For at kunne tilgodese disse forskellige hensyn har regeringen besluttet sig til at fremsætte forslag, der tager problemerne omkring opsparingen og kapitalmarkedet op med et bredere udgangspunkt, end det er sket i udvalgets redegørelse. Det har herunder været meget vigtigt for regeringen, at der blev ydet bidrag til bedre ligevægt både på kapitalmarkedet og i økonomien som helhed gennem en forøgelse af opsparingen ud over, hvad der ville følge af skærpede lånevilkår i realkredit. Som et egnet middel hertil kan man tænke sig en fondsdannelse, der kan bidrage til at skabe økonomiske forudsætninger for en udbygning af folkepensionen. Socialministeren vil i begyndelsen af 1970 fremsætte forslag om, at en forhøjelse af folkepensionsbidraget, som træder i kraft i 1971, i nogle år opsamlles i en social fond. Personer over den almindelige pensionsalder agtes fritaget for at betale dette særlige bidrag. Den første rate af en tillægspension vil på det her skitserede grundlag kunne udbetales fra 1976 efterfulgt af nye rater med et par års mellemrum, indtil den fulde årlige indbetaling til fonden vil medgå til samtidig udbetaling af tillægspension. Tænker man sig til at begynde med en forhøjelse af folkepensionsbidraget med 1 pct., som over nogle år forøges til 2 pct., vil der kunne opbygges en fond af størrelsesordenen 5—6 milliarder kr., målt i det nugældende prisniveau. Fondens midler skal først og fremmest anbringes i obligationer. Overvejelser om udbygning af de offentlige pensioner må i øvrigt afvente resultaterne af socialreformkommissionens arbejde.

I den forbindelse vil jeg gerne nævne, at der sideløbende med det omtalte pensionsbidrag vil være behov for fra 1973 at opkræve et årligt bidrag på $\frac{1}{2}$ pct. til en forbedret dagpengeordning for hele befolkningen, en ordning, som bør træde i kraft i det nævnte år, 1973. Dette særlige bidrag medgår til løbende udbetalinger, det anvendes ikke til opbygning af en fond, men jeg nævner det i denne sammenhæng til belysning af de krav, som den fortsatte udbygning af de sociale ydelser stiller, krav, som